

Forvaltningen slutter sig derfor ganske til det Standpunkt, de forskellige Medlemmer af *København—Frederiksberg Kommissionen* har indtaget, at *Udviklingen inden for Hovedstadssamfundet nu har naaet et saadant Punkt, at det ikke længere er opportunt at modsætte sig udlignende Foranstaltninger*, og Redegørelsen konkluderer endelig i, at Forvaltningen for sit Vedkommende finder, at Udviklingen nu er saa langt fremskreden, at det næppe vil være muligt at modsætte sig en økonomisk Udligning mellem de tre Hovedstadskommuner uden alvorlig Fare for *Frederiksberg Kommunes Selvstændighed*, og at man med visse Ændringer finder Gentofteudvalgets Udligningsforslag anvendeligt.

Naar Mindretallene slutter sig til Forslagets Principper, er man da i nøje Overensstemmelse med de frederiksbergske Kommissionsmedlemmer og den økonomiske Forvaltning i Opfattelsen af, hvad Tid og Forhold paalægger Kommunalbestyrelsen som en Pligt, naar Kommunens Selvstændighed skal bevares paa Betingelser, som i økonomisk Henseende er antagelige for dens Beboere. Og da Flertallet ikke saa sig i Stand til at klargøre sin Stilling overfor Indenrigsministeriet indenfor den samme Frist som *Københavns Kommunalbestyrelse*, har man endvidere følt sig opfordret til ved den offentlige Erklæring af 4. ds. at gøre rede for Mindretallenes Synspunkt og ved rettidig Henvendelse til Indenrigsministeren at holde Mulighederne aabne for inden Fremsættelsen af det endelige Lovforslag at opnaa visse Lempelser i de Vilkaar, Gentofteudvalgets Betænkning byder *Frederiksberg Kommune*. Mindretallene fremhævede overfor Ministeren de store Betæneligheder ved, at der samtidig med den skattemæssige Udligning mellem Kommunerne er foreslaaet en Udligning af de sociale Udgifter, idet man ikke kan se rettere end, at hele det *Udgiftsgrundlag*, Beregningerne hviler paa, som Følge heraf forrykkes i betydelig Grad til Skade for *Frederiksberg*. Ganske vist erkendes det som en væsentlig Fordel, at Erhvervsbeskatningen mellem Kommunerne ophæves, hvorved den hidtidige Forskelsbeskatning, der nu betyder et Skattetillegg for mange frederiksbergske Skatteydere med Erhverv i København, samtidig falder bort, men Mindretallene henstillede indtrængende, at den paatænkte Udligning af de sociale Udgifter ikke optages i det endelige Lovforslag og tillige, at Ordningen for Gentoftes Vedkommende tilrettelægges saaledes, at denne Kommune ikke vedblivende kan øve Tiltrækning som Skattely for Tilflyttere med store Indtægter fra *Frederiksberg*.

Mindretallene er paa det rene med, at der i et Forslag, hvilende paa en omfattende og vanskelig Undersøgelse af Grundlaget for de paagældende Kommuner økonomiske Tilværelse, kan findes adskillige andre Punkter, hvor Ændringer i Overensstemmelse med *Frederiksbergs* Interesser kan være ønskelige. Men man betragter det som givet, at der under Sagens Behandling paa Rigsdagen vil være fornøden Adgang til, at Ønsker af væsentlig Vægt kan gøres gældende. Mindretallene finder det derfor uden Betydning her at indgaa paa de Detailspørgsmaal, Flertallet i øvrigt optager i sin Indstilling. Kun skal man fastslaa det irrationelle i, at Flertallet sammenblander en paatænkt landsomfattende Overførsel til Staten af Udgifter til visse kommunale Formaal med det foreliggende Spørgsmaal om en delvis Udligning af Forskellen i Hovedstadskommunernes skattemæssige Indtægtsmuligheder. Bliver der Tale om, at Staten til Aflastning af Kommunerne overtager en Række kommunale Udgifter, vil det naturligvis ogsaa bringe *Frederiksberg Kommune* Lettelser baade direkte og ved at nedsætte det Beløb, som ved Hovedstadsudligningen overføres fra *Frederiksberg til København*. Men paa nærværende Tidspunkt foreligger der ingen Muligheder for at bedømme Ændringerne i Statsskatterne og Kommuneskatternes Størrelse og indbyrdes Forhold, naar Staten i saa Tilfælde ændrer sin Beskatning for at dække Udgiften ved Overtagelse af nuværende kommunale Byrder.

Mindretallene gaar derfor imod Flertallets Forsøg paa nu i den sidste Time at hindre en endelig Ordning af det stadig vanskeligere Forhold mellem *København* og *Frederiksberg* ved at rejse det i denne Forbindelse forlængst uaktuelle Spørgsmaal om et Kommunalforbund. For over et halvt Aar siden forelaa Betænkningen fra *København—Frederiksberg Kommissionen* indeholdende et Udligningsforslag af nøjagtig samme Opbygning som det i Gentofteudvalgets senere Betænkning afgivne Forslag. Flertallet har da raadet over tilstrækkelig Tid til sine Overvejelser og til at tage Stilling til Sagen, og naar Tanken om et Kommunalforbund, efter lejlighedsvis at være omtalt under Kommunalbestyrelsens Budgetbehandlinger, ikke i de forløbne Maaneder er taget op til alvorlig Forhandling som et Modforslag til Kommissionsbetænkningen, maa det antages, at ogsaa Flertallet har betragtet den som uegnet hertil og nu blot fremsætter den for at give Indenrigsministeriet et Svar, der ikke helt utilsløret erklærer, at Kommunens konservative Ledelse ubekymret vil fortsætte en Politik, som ganske givet fører til *Frederiksbergs* Udslettelse som selvstændig Kommune.